

Kitab Daniel - Nomer Patang Puluh Enem

Tetep Sareh lan Kasantosan Anyar

Jeff Pippenger

2024-01-10

Sapa kang bakal diparingi piwulang kawruh déning Panjenengané? Lan sapa kang bakal digawe mangerti piwulang? Yaiku wong-wong kang wus disapah saka susu, lan dipisah saka dhadhané ibu. Amarga pranatan kudu ana ing sandhuwuré pranatan, pranatan ana ing sandhuwuré pranatan; larik ana ing sandhuwuré larik, larik ana ing sandhuwuré larik; ana sethithik ing kéné, lan ana sethithik ing kana. Awit Panjenengané bakal ngandika marang bangsa iki kanthi lambé kang gagap lan nganggo basa liya. Marang wong-wong iku Panjenengané wis ngandika, Iki pangasoan kang kanthi iku kowé bisa maringi pangaso marang wong kang kesel; lan iki pepengeting kasagaraning badan: nanging wong-wong iku ora gelem ngrungokaké. Nanging pangandikané Pangéran tumrap wong-wong mau dadi pranatan ana ing sandhuwuré pranatan, pranatan ana ing sandhuwuré pranatan; larik ana ing sandhuwuré larik, larik ana ing sandhuwuré larik; ana sethithik ing kéné, lan ana sethithik ing kana; supaya wong-wong mau lumaku, banjur tiba ngungkuli, lan remuk, lan kasiluk, lan katangkep. Mulané rungokna pangandikané Pangéran, hé para wong kang nyenyamah, kang mréntah bangsa iki kang ana ing Yérusalèm. Awit kowé wus padha ngandika, Aku padha wus damel prejanjian karo pati, lan karo neraka aku padha sarujuk; manawa pecut kang nglimputi iku lumaku ngliwati, iku ora bakal tekan marang aku; amarga goroh wis dadi pangungsènkmu, lan ana ing sangisoring kasasaran aku ndhelikaké awakmu: Mulane mangkéné pangandikané Gusti Allah, Lah, Aku netepaké ing Sion sawijining watu kanggo dhasar, watu kang wus kabukten, watu pojok kang aji, dhasar kang mesthi teguh: sapa kang pracaya ora bakal kesusu. Pangadilan uga bakal Dakpasang miturut tali ukur, lan kabeneran miturut unting-unting; lan udan ès bakal nyapu sirna pangungsèning goroh, lan banyu bakal nglimputi papan pandhelikan. Lan prejanjianmu karo pati bakal dibatalaké, lan sarujukmu karo neraka ora bakal tetep; manawa pecut kang nglimputi iku lumaku ngliwati, banjur kowé bakal kaidak-idak déning iku. Yesaya 28:9-18.

Ing taun 1863, para wong sing moyoki lan mrentah ing Yerusalem miwiti sawijining pakaryan sing lumaku saya maju kanggo nutupi permata-permata Miller lan ngganteni nganggo dhuwit recehan lan permata palsu. Kanthi mangkono, dheweke “nggawé prajanjian karo pati,” dheweke “nggawé goroh” dadi “pangungsèn”-né lan “ndhelik” “ing sangisoré kabohongan.” Nanging dheweke kudu diuji nganggo piweling ing dina pungkasan bab “karaharjan” lan “kasagaran anyaran,” kang diandharaké déning Petrus ing kitab Para Rasul.

Nanging prekara-prekara iku, kang wus dipratelakaké dhisik déning Allah lumantar tuturé para nabi-Né kabèh, yén Sang Kristus kudu nandhang sangsara, wis katetepaké mangkono déning Panjenengané. Mulané padha mratobata lan padha mblenjana, supaya dosa-dosamu bisa kabusak, supaya mangsa kasagaran bakal teka saka ing ngarsané Pangéran; lan Panjenengané bakal ngutus Yésus Kristus, kang sadurungé wus

dipratélakaké marang kowé: kang kudu katampani déning swarga nganti tekan mangsa pamulihaning samubarang, kaya kang wus dingandikakaké déning Allah lumantar tuturé para nabi-Né kang suci kabèh wiwit saka wiwitaning jagad. Awit Musa satemené wus ngandika marang para leluhur, Pangéran Allahmu bakal nangèkaké kanggo kowé sawijining nabi saka antaramu para sadulurmu, kaya aku; marang Panjenengané kowé kudu ngrungokaké ing samubarang kabèh apa waé kang bakal dipangandikakaké marang kowé. Lan bakal kelakon, saben nyawa kang ora gelem ngrungokaké nabi iku bakal disirnakaké saka antarané bangsa iki. Malah, para nabi kabèh wiwit saka Samuel lan para nabi sawisé dhèwèké, kabèh kang wus ngandika, iya padha martakaké sadurungé bab dina-dina iki. Lelakone Para Rasul 3:18–24.

Pétrus nedahaké yèn kabèh para nabi wus ngandika bab mangsa pangayoman lan udan akhir, lan Yésaya lagi nedahaké golongan sing nampik mangsa pangayoman pungkasan kang dumadi ing panutuping pangadilan pamriksan, nalika dosa lagi dibusak lan udan akhir lagi tumurun. Ing wektu iku, golongan sing wis gawé prejanjian pati sing dirujuk déning Yésaya, miturut Pétrus, bakal “kasirnakaké saka ing antarané umat.” Sister White kerep ngrembug wektu iki piyambak, yaiku wektuné palerenan lan pangayomané Yésaya.

“Malaekat sing manunggal ing pangumandhanging pekabaran malaekat katelu iku bakal madhangi saindenging bumi kanthi kamulyane. Ing kene kaweca sawijining pakaryan kang jembare nganti saindenging jagad lan kakuwatane ora lumrah. Gerakan advent taun 1840–44 iku sawijining pratandha kamulyan saka pangwasaning Allah; pekabaran malaekat kapisan digawa menyang saben pos misionaris ing jagad, lan ing sawetara nagara ana kapentingan agami kang paling gedhé sing tau kasumurupan ing tanah endi wae wiwit jaman Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabeh iku bakal kasilep déning gerakan kang gagah prakosa ing sangisoré pepènget pungkasan saka malaekat katelu.

“Pakaryan mau bakal padha karo pakaryané Dina Pentakosta. Kaya dene ‘udan wiwitan’ kaparingaké, sajroning kawutahaning Roh Suci ing pambukané Injil, supaya nuwuhaké wiji kang aji, mangkono uga ‘udan pungkasan’ bakal kaparingaké ing pungkasané kanggo matengaké panèn. ‘Mangka kita bakal wanuh, manawa kita tansah ngudi supaya wanuh marang Sang Yehuwah: miyosé Panjenengané wis katetepaké kaya éruk; lan Panjenengané bakal rawuh marang kita kaya udan, kaya udan pungkasan lan udan wiwitan tumrap bumi.’ Hosea 6:3. ‘Mulane padha bungaha, hé para putrané Sion, lan padha sukakna ana ing Sang Yehuwah, Allahmu; awit Panjenengané wis maringi kowé udan wiwitan kanthi trep, lan Panjenengané bakal ndhatengaké udan kanggo kowé, yaiku udan wiwitan lan udan pungkasan.’ Joel 2:23. ‘Ing dina-dina pungkasan, mangkono pangandikané Allah, Aku bakal ngesokaké Roh-Ku marang sakehing manungsa.’ ‘Lan bakal kalakon, saben wong kang nyebut asmané Gusti bakal kapitulungan rahayu.’ Lelakone Para Rasul 2:17, 21.”

“Pakaryan agung Injil ora bakal dipungkasi kanthi panyingkapan panguwaos Allah sing luwih sathithik tinimbang kang nandhani wiwitane. Ramalan-ramalan kang kasampurnakake ing pametune udan wiwitan nalika Injil wiwit kawiwitan, bakal

kasampurnakake maneh ing udan pungkasan nalika Injil nyedhaki pungkasane. Inilah ‘wektu-wektu panyegeran’ kang diarep-arep déning rasul Pétrus nalika panjenengané ngandika: ‘Mulané padha mratobata lan padha mblenjanana, supaya dosa-dosamu kapusna, nalika wektu-wektu panyegeran iku rawuh saka ngarsané Pangéran; lan Panjenengané bakal ngutus Yésus.’ Lelakone Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Pangaji punika adhedhasar metodologi udan pungkasan, kados ingkang dipratelakaké minangka “garis ing dhuwur garis.” Pesen pangaji punika dipunaturaké déning para juru-jaga ingkang kagungan “basa sanès,” ingkang dipunsymbolakaké kagungan “lambé ingkang gagap.” Pesen pangaji saking udan pungkasan badhé dipunaturaké déning para juru-jaga ingkang dereng nate katrènan wonten ing metodologi Protestanisme murtad lan Katolik, ingkang sampun dipunadopsi déning Adventisme sajroning sadaya sajarah pambrontakanipun.

“Wektu iku wis ora suwé manèh nalika pacoban bakal tumeka marang saben jiwa. Tengeré kéwan iku bakal diupayakaké marang kita. Wong-wong sing sethithik mbaka sethithik wis nyerah marang tuntutan kadonyan lan nyelarasaké dhiri karo pakulinan donya, ora bakal ngrasa angel kanggo pasrah marang para panguwasa, tinimbang ndadèkaké awaké dhéwé kena olok-olok, cacad, ancaman pakunjaran, lan pati. Perjuangan iku ana ing antarané pepakoné Gusti Allah lan pepakoné manungsa. Ing wektu iki emas bakal dipisahaké saka rereged ing pasamuwan. Kasalehan sejati bakal cetha kabédakaké saka panampakan lan gemerlapé sing palsu. Akèh lintang sing wis kita kagumi merga padhangé, ing wektu iku bakal banjur mati ing pepeteng. Sekam kaya méga bakal kabur kabawa angin, malah saka panggonan-panggonan sing kita tingali mung kaya lumbung kebak gandum sing becik. Kabèh wong sing ngagem pepaesing pasucèn, nanging ora kasandhangan kabenerané Kristus, bakal katon ana ing wirangé ketelanjangané dhéwé.”

“Nalika wit-witan kang tanpa woh ditegor minangka kang mung mbebani lemah, nalika wong akeh saka para sadulur palsu dipisahaké saka para kang sejati, nalika iku wong-wong kang kasimpen bakal katampak cetha, lan kanthi hosana nglumpuk ana ing sangisoring panji-panji Kristus. Wong-wong kang wus tau isin lan ora pracaya marang awake dhewe bakal nyatakaké awake kanthi terang-terangan kanggo Kristus lan kayektèn Panjenengané. Wong-wong kang paling ringkih lan mangu-mangu ana ing pasamuwan bakal dadi kaya Dawud—siyap tumindak lan wani ngadhepi bebaya. Saya peteng bengine tumrap umaté Gusti Allah, saya sumunar lintang-lintang. Iblis bakal nganiaya wong-wong setya kanthi abot; nanging, ing asmané Gusti Yésus, wong-wong mau bakal metu luwih saka para kang menang. Nalika iku pasamuwané Kristus bakal katampak ‘éndah kaya rembulan, padhang kaya srengéngé, lan nggegirisi kaya wadya bala mawa panji-panji.’”

“Winih-winih kayekten sing lagi kasebar lumantar usaha-usaha misi banjur bakal thukul, mekar, lan ngasilaké woh. Jiwa-jiwa bakal nampani kayekten, iya iku wong-wong sing bakal tahan nandhang kasusahan lan memuji Gusti Allah amarga padha

kaparingan kalodhangan nandhang sangsara marga saka Gusti Yesus. ‘Ana ing donya kowé bakal ngalami kasangsaran: nanging padha bungaha; Aku wis ngalahaké donya.’ Nalika pecut paukiman sing mbledhos bakal ngliwati bumi, nalika tampah lagi ngresiki lantaianing Yehuwah, Gusti Allah bakal dadi pitulungan tumrap umaté. Tropa-tropi Iblis bisa uga diluhuraké ing papan kang dhuwur, nanging imané wong-wong sing resik lan suci ora bakal dadi kendhat.”

“Élia njupuk Éliisa saka bajak lan nguncalaké marang dhèwèké jubah pengudusané. Panggilan tumrap pakaryan agung lan suci iki wis kaaturaké marang wong-wong sing duwé kawruh lan kalungguhan; manawa wong-wong mau andhap-asor ana ing paningalé dhéwé lan ngandel kanthi sampurna marang Pangéran, Panjenengané mesthi wus ngormati wong-wong mau kanthi mènèhi hak ngusung panji-panji-Nya kanthi kamenangan tumuju ing pamenang. Nanging wong-wong mau misah saka Gusti Allah, nyerah marang pangaribawané donya, lan Pangéran nampik wong-wong mau.

“Akeh wong wis ngluhuraké èlmu kawruh lan kelangan panyawang marang Gusti Allahing èlmu kawruh. Nanging, iki ora kelakon tumrap pasamuwan ing jaman kang paling murni.

“Gusti Allah bakal nindakaké sawijining pakaryan ing jaman kita iki sing mung sathithik wong kang nyana. Panjenengané bakal ngangkat lan ngluhuraké ana ing antarané kita wong-wong sing diwulang luwih dening pomading Roh-Né tinimbang déning latihan lahiriah saka lembaga-lembaga ilmiah. Sarana-sarana iki ora kena diremehake utawa dipaido; iku katetepaké déning Gusti Allah, nanging mung bisa nyukupi kualifikasi lahiriah waé. Gusti Allah bakal ngetingalaké yèn Panjenengané ora gumantung marang manungsa fana kang pinter lan ngagung-agungaké awaké dhéwé.” Testimonies, volume 5, 81, 82.

“pecut sing nglimputi” iku sawijining pralambang tumrap angger-angger Minggu, kang wiwit ing jaming lindhu gedhé ing Wahyu sewelas. Iku nggambarake mangsa panggodhane angger-angger Minggu kang lumaku saya maju.

“Bangsa-bangsa manca bakal ngetutaké tuladha Amerika Sarékat. Sanadyan dhèwèké dadi sing mimpin rumiyin, nanging krisis kang padha bakal nempuh umat kita ing sakèhé péranganing donya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Sakdurungé angger-angger dina Minggu, dhuwit recehan palsu ing sajroning impené Miller kasaput metu liwat jendhela, kaya para Adventis Laodikia dipuntahaké metu saka cangkeming Pangéran. Banjur pasamuwan diangkat minangka panji, “endah kaya rembulan, padhang kaya srengéngé, lan nggegirisi kaya tentara kanthi panji-panji”. Pesené Yesaya kang metu saka “ilat liya” lan “lambe kang gagap,” nggambaraké wong-wong kang diunggahaké lan diluhuraké sarta kang diwulang déning jebadan Roh Panjenengané tinimbang déning latihan lahiriah saka lembaga-lembaga ngèlmu. Para wong mendem saka Éfraim ora bisa ngliwati pacoban “baris demi baris,” amarga kawicaksanané para wong wicaksana ing antarané wus sirna. Ramalan tumrap wong-wong mau wis dadi kaya kitab kang kasegel.

Sajarah, kang miturut Petrus, wis dipituturaké déning kabèh para nabi wiwit saka Samuel, maringi sawetara gambaran ngenani karusakané wong-wong Adventis sing nampik pekabaran udan pungkasan; nanging apa sing dialami déning wong-wong mau ing ukum dina Minggu iku dudu pati jasmani, nanging pati rohani kang katuntun déning pangrumaning kasunyatan yèn wong-wong mau wis kasasar kanggo salawas-lawasé, kaya sing dilambangaké déning para prawan kang bodho, kang ing kitab Amos padha kaprabawan marang kasunyatan yèn wong-wong mau wis katilar.

Lah, bakal tumeka dina-dina, mangkono pangandikaning Pangéran Allah, yèn Ingsun bakal ngutus pailan ana ing tanah iki, dudu pailan roti, lan dudu ngelak marga saka kurang banyu, nanging pailan kanggo krungu pangandikané Pangéran. Lan wong-wong bakal nglambrang saka segara tekan segara, lan saka lor nganti wetan, padha bakal mlayu mrana-mréné nggolèki pangandikané Pangéran, nanging ora bakal nemu. Ing dina iku para prawan kang endah lan para nom-noman bakal semaput marga ngelak. Wong-wong kang sumpah marga saka dosané Samaria, lan kandha, Allahmu, hé Dan, gesang; lan, Tata-carané Bersyeba gesang; iya wong-wong kuwi bakal tiba, lan ora bakal tangi manèh nganti salawas-lawasé. Amos 8:11-14.

Sawisé nyebut babagan wektu hukum Minggu nganggo pralambang “cambuk sing nglimpah,” Yésaya ngrembug rasa wedi lan kuwatir sing terus lumangsung saka wong-wong sing wis nganakaké prajanjian karo pati.

Lan prejanjènu karo pati bakal dibatalaké, lan pasetujuanmu karo neraka ora bakal tetep; manawa paukuman gedhé kang nglimputi iku lumaku ngliwati, kowe bakal katindhès déning iku. Wiwit nalika iku wiwit maju, iku bakal nyekel kowe; amarga saben ésuk bakal ngliwati, awan lan bengi; lan iku mung bakal dadi kasangsaran kanggo mangertèni pawartos mau. Yésaya 28:18, 19.

Pangerten bab tambahing kawruh sing kagambarake déning permata-permata Miller banjur ora bakal kasedhiya, nanging “pangerten” marang pawarta ngenani krisis undhang-undhang Minggu sing maju saya ngrembaka bakal nandhani manawa prejanjiané karo pati wis dibatalaké. Wong-wong sing ndhelik “ing sangisoring kablènjatan” banjur bakal nyumurupi yèn “Pangéran Allah” wus nitahaké “ing Sion kanggo dadi dhasar sawijining watu, watu sing wis kabuktèn, watu pojok sing aji banget, dhasar sing mesthi,” nanging wis kasep. Kablènjatan-kablènjatan sing wis dadi papan pandhelikané nalika padha lumaku ngliwati sajarah banjur kasirnakaké. Akèh saka goroh-goroh sing cetha kuwi bisa gampang dimangertèni ana ing wahyu bab Kali Ulai.

Para penganut Miller, selaras karo pangertené marang Daniel bab loro, ngenali karajan-karajan ing Daniel wolu minangka karajan-karajan sing padha kang dipratelakaké ing bab pitu. Bédané antarané loro bab iku yaiku yèn bab pitu nggambaraké unsur-unsur pulitik saka karajan-karajan mau, dene bab wolu nggambaraké unsur-unsur religius saka karajan-karajan mau. Awit saka kuwi, Daniel bab wolu dipaparaké kanthi istilah-istilah karesmèn.

Daniel bab wolu migunakaké pralambang pasamuwan suci kanggo nggambaraké karajan-karajan, nanging saben pralambang pasamuwan suci sing katuduhaké ing bab iku wis kacemaran, saéngga nandhakaké ana bedané antarane agama sejatié Kristus lan agama palsuné Sétan. Wedhus gèmbèl lanang iku kéwan sing dienggo kurban ing pasamuwan suciné Allah, nanging saben kurban ing pasamuwan suci kudu tanpa cacad. Wedhus gèmbèl lanang ing bab wolu iku ora pantes dienggo kurban ing pasamuwan suciné Allah, awit sunguné ora padha.

Banjur aku ngangkat mripatku, lan ndeleng, lah ana wedhus lanang ngadeg ana ing ngarepé kali, kang duwé sungu loro; lan sungu loro iku dhuwur, nanging siji luwih dhuwur tinimbang sijiné, lan sing luwih dhuwur iku metu pungkasan. Daniel 8:3.

Wedhus gèmbèl lanang sing duwé loro sungu kanthi dawa sing béda-béda ora bakal kenging dipasrahaké dadi kurban ing pasucèné Allah, nanging pralambangé iku dudu agamané Allah sing sejati, nanging agamané palsu gawéyané Iblis, yaiku paganisme. Kraton sabanjuré dipralambangaké déning wedhus lanang, sing uga kalebu kurban pasucèn, nanging sepisan manèh wedhus iku wis rusak, amarga duwé sungu ana ing antarané mripaté, tanpa kasimbangan sing sampurna kaya kang diprayogakaké tumrap kurban ing pasucèn.

Nalika aku lagi nggatekake, lah katon ana wedhus gèmbèl lanang teka saka kulon ngliwati salumahing bumi, lan sikilé ora ndumuk ing lemah; lan wedhus gèmbèl lanang iku duwé sungu gedhé ing antarané mripaté. Daniel 8:5.

Pungkasane sungu wedhus lanang mau tugel lan ngasilaké patang sungu, kang uga ndadèkaké iku ora pantes dadi pisungsung ana ing pasucèné Allah.

Mulané wedhus lanang iku saya dadi gedhé banget; lan nalika wus kuwat, sungu gedhé iku tugel; lan minangka gantiné, thukul papat sungu kang pinunjul tumuju marang patang angin ing langit. Daniel 8:8.

Bab wolu kitab Daniel diwiwiti tanpa karajan Babil kaacu kanthi sawijining pralambang. Babil, karajan kapisan ing wangsit Kitab Suci, wus ditetepake sacara alkitabiah adhedhasar loro seksi ing bab loro lan bab pitu; nanging ing bab wolu, Babil kanthi sengaja didhelikake kanggo negesake sipat wangsit babagan kapausan kang nampani tatu kang matèni, kang ing pungkasané diwarasake. Sajeroning mangsa wiwit saka tatu kang matèni iku nganti tatu iku diwarasake, kapausan kanthi wangsit didhelikake, utawa dilalekake. Panyandhetan iku uga dipralambangake déning karajan Nebukadnezar kang dicopot lan sawisé iku banjur dibalèkaké manèh.

Bab wolu kitab Daniel diwiwiti kanthi pralambang langsung tumrap karajan kapindho, kanthi ngenalaké wedhus gèmbèl lanang sing makili karajan Medhia-Pèrsia, kang banjur diterusaké déning wedhus lanang sing rusak, sing makili karajan Yunani. Sawisé iku, saka salah siji saka patang angin, yaiku pamecahan kang dadi asalé patang sungu Yunani sawisé bubrah, Daniel mirsa ana sungu cilik sing makili karajan kapapat, yaiku Roma. Sungu cilik iku makili loro tataran Roma, kang katuduhaké ana ing patang ayat. Roma pagan katuduhaké déning sungu cilik ing jinis lanang, déné Roma kapausan katuduhaké minangka

sungu cilik ing jinis wadon.

Lan saka salah siji saka tanduk-tanduk mau metu ana tanduk cilik, kang banjur dadi saya gedhé banget tumuju ing kidul, tumuju ing wetan, lan tumuju ing tanah kang endah. Lan tanduk iku dadi saya gedhé, nganti tekan marang bala tentara swarga; lan sawatara saka bala tentara lan saka lintang-lintang iku dibalangake mudhun menyang bumi, banjur diinjak-injak. Ya, dhèwèké ngluhuraké awaké dhéwé nganti marang Pangérané bala tentara, lan kurban obongan saben dina kaicalaké déning panjenengané, sarta papan pasucèn-É dibalangaké mudhun. Lan sawijining bala tentara dipasrahaké marang dhèwèké nglawan kurban obongan saben dina marga saka panerak, lan iku mbalangaké kayektèn menyang bumi; lan iya nindakaké karsané, sarta kaleksanan kanthi becik. Daniel 8:9–12.

Sungu cilik saka Roma kang mlebu ing carita iku ing ayat sanga dipratélakaké ing wangun lanang, banjur ing ayat sepuluh sungu cilik iku dipratélakaké ing wangun wadon, tumuli ing ayat sewelas sungu cilik iku dipratélakaké ing wangun lanang, lan banjur ing ayat rolas sungu cilik iku sapisan manèh dipratélakaké ing wangun wadon.

Daniel bab wolu ndhelikake karajan kang kapisan, banjur rong karajan sabanjuré dipralambangaké minangka kéwan papan suci kang rusak, lan karajan kang kaping papat dipralambangaké déning sawijining sungu. Sungu iku kanthi profètis wis rusak, awit katon minangka wong lanang, banjur wong wadon, banjur wong lanang, lan banjur wong wadon.

Wadon aja nganggo apa kang kagolong marang lanang, lan lanang aja nganggo sandhangané wadon; awit sakèhé wong kang nindakaké mangkono iku nistha ana ing ngarsané Pangéran Allahmu. Pangandharing Toret 22:5.

Wujud lanang saka sungu cilik Roma kaping dumunung ana ing ayat sanga lan sewelas, déné wujud wadon saka sungu cilik Roma kepausan dumunung ana ing ayat sepuluh lan rolas. Jinis kelamin saka sungu cilik iku bisa dingertèni kanthi nggatekake tembung-tembungé Daniel ing tataran teks asli, sawijining prakara sing ora bisa dideleng déning Miller, awit dhèwèké mung migunakaké Cruden's Concordance, lan Cruden's Concordance ora nyedhiyakaké katrangan bab basa asliné. Gonta-ganti jinis kelamin ing sajroning patang ayat iku dimangertèni déning para juru nerjemahaké Alkitab King James, lan pancèn padha njaga jinis-jinis kelamin mau ing pérangan kasebut, manawa panjenengan mangerti apa sing kudu digatekake.

Para panarjamah mangertos bedaning sungu cilik lanang lan sungu cilik wadon ing ayat sanga nganti rolas, lan padha nggambarake bedane mau kanthi tembung “it.” Tembung “it” digunakake tumrap sungu cilik nalika ana ing wangun femininé. Delengen Daniel pasal wolu, ayat sepuluh:

Lan sungu iku saya gedhé, nganti tumeka marang bala tentara swarga; lan saperangan saka bala tentara lan saka lintang-lintang iku dicemplungaké menyang bumi, lan diinjak-injak. Daniel 8:10.

“Dadi saya gedhé,” lan “nguncalké mudhun,” mangkono nandhakaké yèn sungu cilik iku yaiku wong wadon. Ayat rolas nyatakaké:

Lan sakehing wadya dipasrahaké marang dhèwèké bebarengan karo kurban saben dinané marga saka panerak; lan iku nguncalaké kayektèn tumeka ing lemah; lan iya tumindak, lan kasil. Daniel 8:12.

Ing ayat rolas, tembung “him” ditambahaké, lan iku ora kanthi pas makili sungu cilik, amarga sungu cilik ing ayat iku kaping pindho diidentifikasi minangka “it,” saéngga makili wangun feminin. Para panjarwa cetha ngakoni pembedan gender sing digunakaké déning Daniel, nanging padha ora mesthi ngenani apa sing dikarepaké déning Daniel, lan padha nyoba ndadèkaké sungu cilik ing ayat iku lanang jendheré kanthi nambahaké tembung miring “him,” nanging iku ora didhukung déning tembung-tembung Daniel sing satemené. Tembung-tembunge negesaké yèn sungu cilik iku feminin lan “it” (sunggu cilik feminin mau), nguncalaké kayektèn menyang lemah, lan “it” (sunggu cilik feminin mau), tumindak lan makmur.

Ing ayat sanga, frasa “sunggu cilik” ana ing jinis maskulin lan nggambarake Roma kafir. Iku metu saka salah siji saka “papat angin” kang dadi pamecahané Kakaisaran Yunani. Ing ayat kasebut, selaras karo sajarah, Roma kafir nelukake telung wewengkon géografis nalika njupuk kalenggahané ing dhamparing bumi.

Lan saka salah siji ing antarané mau metu ana sungu cilik, kang tuwuh saya gedhé banget, ngarah mangidul, lan ngarah mangétan, sarta ngarah menyang nagara kang endah. Daniel 8:9.

Ing ayat sewelas (kang dadi salah satunggaling papan paprangan utama tumrap pasulayan bab “kang saben dinten”), sungu alit punika dipunwastani minangka “he,” “him” lan “his.”

Malah, panjenengané ngluhuraké awaké dhéwé nganti marang Pangéraning wadya-bala, lan déning panjenengané kurban saben dinané dicabut, lan papan pasucèné dijungkirbalèkaké. Daniel 8:11.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

“Sabèn asas ing Sabdaning Allah nduwèni panggonané dhéwé, sabèn kasunyatan nduwèni teges lan gegayutané. Lan sakabèhé susunané, ing rancangan lan pangwujudané, menahi paseksi bab Sang Panganggité. Susunan kang mengkono kuwi ora ana pikiran kejaba pikiraning Sang Tanpa Wates kang bisa ngrancang utawa mbentuk.” Education, 123.